

Buổi dạo chiều

...*khi hoàng hôn xuống*...

Vàng Thái Dương, hồng đôi má, loáng ánh đồng vàng,
làn nắng vừa vờn da, thịt gòn gợn sóng,
tước dọc làn lưng, run rẩy cả thân hình,
mắt choáng loà, vũng vàng tung trên phố biển.
Hàng hàng phố phố nơi đây, dù vẫn đó,
bỗng xa lạ như phương nào, chưa biết đến,
đường xá, nhà cửa, bởi phép màu như thoát biến
chợt trong hư ảnh, toàn phố chợ ngợp ráng chiều.

Đôi ta thơ thần bên bờ nước, những thuyền đêm
nỗ sẵn máy chờ ngư phủ, chực ra khơi,
những ánh đèn leo lét hắt, trước mũi neo,
dân phố thị, đổ tràn ra buổi dạo chiều,
chặt vòng tay tình nhân, vênh vang dáng thanh niên,
những cha mẹ, và con trẻ tung tăng miếng cà-rem,
nơi góc quán, những ông già ngồi ngắm cảnh,
và bóng núi tới dân, như loài vật thân quen.

Ánh nắng chiều dịu dàng trải, khắp bãi, khắp đôi
chợt khép nhẹ một vòng tay, như vô tình,
chạm vào mình, người thiếu nữ bước sát bên
vành mộng nhịp, từng bước ngắn, dáng đu đưa,
tóc huyền vớt cao, cánh cổ dài, bờ vai nhỏ,
da thắm nắng, đôi mắt cười, đậm màu ô-liu.
Ta say bóng, choáng hơi, bỗng bèn sóng nhạc
như tiên tổ ngàn năm, chặt ngắt cùng hương men.

Phố chợ thắm tên gọi, nàng *Eleftheria**,
bóng phố tàn in trong mắt, hàng vệt xám
phút chiều buông, nắng vẫn còn như lấp lánh,
nhảy múa trên nét mặt, thoáng bóng lời, giọng hát
đi sản, quyền tước nàng, phút thả dạo bờ đê,
làm rạng ánh Thái Dương, và không quên gìn giữ,
sâu trong giếng mắt, hứng ngập sắc hoàng hôn,
nàng, tự do yêu dấu, cuốn theo nhịp luân thường.

Con nắng chiều yêu dấu, vẫn mãi từ ngàn năm,
hằng giọng cất lời ca, dễ yêu như thiếu nữ bên ta,

* *Eleftheria* : Tên phụ nữ tiếng Hy-Lạp, có nghĩa là tự do.

lòng sao tránh không say mê, từng nét chạm,
như khuôn đúc, chưa từng thấy khắp tinh cầu,
tay Người đồ khắp phố thị, bóng người đông.
Ta nguyện thành nô-lệ, nếu không là công dân.
Nhấp cạn hồn nắng rớt, thấm chuyển vào sớ thịt,
ánh sắc Người, rục rờ, bóng sắc nàng, tự do.

Richard Berengarten

phiên dịch / translation by
Hiên-Minh Lê & Sabine Huynh

interLitQ.org